

תת"ע 6772/03/14 - שאולוב אפרים שאולוב אפרים נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 6772-03-14 מדינת ישראל נ' שאולוב אפרים
תיק חיצוני: 30250317556

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת רבקה שורץ
מבקשים	שאולוב אפרים שאולוב אפרים
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר ביום 4.3.15.

עד לכתיבת החלטה זו לא הוגשה תגובת המשיבה למרות החלטת בית המשפט מיום 19.8.15 .

מבחינת ההגנה ראוי היה כי בקשה מהסוג הנדון ומהטעמים שפורטו תוגש לפני בית המשפט עם תגובת המשיבה.

המבקש קיבל לידי הדוח כך שידע על מועד הדיון המקורי 16.6.14.

משפנה לייצוג היה עליו לשמור על קשר עם בת כוחו ולהתחקות אחר גורל ההליך.

[עיין החלטה בפרוטוקול מיום 30.12.15 וכן עפ"ת (חי') 13586-07-11 מחמוד מרדאוי נ' מדינת ישראל, הש' כ. סעב, 4.9.11].

ביום 30.12.14 הסנגורית אכן שוחררה מייצוג בשל ניתוק קשר עם המבקש ולנאשם נשלחה הזמנה נוספת למרות שניתן היה לשפוט אותו בהעדרו, נוכח התעלמותו מההליך .

על פי אישור המסירה מיום 14.1.15 **אמו** של הנאשם חתמה על קבלת ההזמנה.

הנאשם בחר שלא להתייצב ל **4.3.15**, משכך רואים אותו כמי שמודה בעובדות.

בענינו בחר המבקש לנתק קשר עם באת כוחו זמן ממושך .

האישור הרפואי שצורף לבקשה בענין מצבה הבריאותי של האם נוגע לתקופת של יולי - אוגוסט **2015** בעוד שעל המבקש היה לשמור על קשר עם באת כוחו בתקופה מיוני 2014 עד דצמבר 2014.

מקום בו בוחר אדם לנתק קשר עם בא כוחו לא ניתן לראות בו כמי שנבצר ממנו להתייצב מסיבה מוצדקת עפת (מרכז) 34403-04-11 אליאס נ' מ"י, הש' נ. אוהד, **13.6.11**.

תכליתו של סעיף 240 ברורה (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מ"י, הרכב: הש' א. ברק, הש' ת. אור, הש' א. מצא, 2.10.03).

הסעיף חל גם על עבירות שיכרות בגין קיימת מדיניות ענישה מחמירה ובצידן נקבעה פסילת מנימום שלא תפחת מ 24 חודשים [עיין : עפ"ת (חי') 11389-07-09 חאג'י נ' מדינת ישראל, הש' ד. סלע], רע"פ 2282/07 דניאל דגן נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **14.3.07**, רע"פ 10737/08 אלכסנדר קוזירב נ' מ"י, כב' הש' ס. ג'ובראן, **8.4.09**.

במסגרת הבקשה מעלה ב"כ הנאשם טענות לענין הראיות טענות שהיה עליו לעשות במעמד ההקראה.

אפילו היה כופר ולא מתייצב לדיון אליו מוזמן, היו רואים אותו כמי שוותר על יומו, שכן זכות הגישה לערכאות אינה אבסלוטית וכלל סופיות הדיון הוא אחד מהעקרונות המנחים שבבסיס סעיף 240 לחסד"פ (עיין: רע"פ 6221/14 מוחמד עאבדין נ' מ"י, הש' א. שהם, **21.9.14**).

על הנאשם הוטל עונש שאינו חורג לחומרא שכן הוטלה עליו פסילת המינימום.

לאור האמור לעיל אין הצדקה לביטול פסק הדין.

ואולם, אם תוגש הסכמת תביעה ישקול בית המשפט החלטתו שנית, כפוף להטלת הוצאות.

ניתנה היום, י"ז אלול תשע"ה, 01 ספטמבר 2015, בהעדר
הצדדים.